

JEDNO ISKUSTVO U RADU S ELEMENT-FILMOM »IN THE STREET«

Novi višeizvorni sklopovi za učenje engleskog jezika u IV, V i VI razredu pružaju velike mogućnosti za raznovrstan rad. Uz nastavni materijal koji se upotrebljava u svakodnevnom radu, u sklopu »A« nalaze se i 4 element-filma, koji nastavniku uvelike pomažu da kod učenika razvija sposobnost samostalnog govornog komuniciranja i snalaženja u novoj situaciji, što je i konačni cilj nastave stranog jezika.

Filmovi su vrlo praktični i jednostavni za rukovanje jer se prikazuju u nezamračenju prostoriji, a projektor se može zaustaviti u svakom momentu da bismo na ekranu zadržali scenu o kojoj želimo voditi razgovor. Filmovi su u koloru, a sadržajno su primjereni dobi učenika i njihovu znanju, pa ih učenici mogu vrlo uspješno ozvučiti.

U V razredu, kojem je to bila prva godina učenja engleskog jezika, obradila sam element-film »In the Street«, i to nakon devet obrađenih lekcija iz udžbenika »I Speak English, Stage B«. Kako sam učenike na početku školske godine obavijestila o tome čime ćemo se služiti u radu u toku godine, sat obrade »crtića« s veseljem je dočekan. Atmosfera za rad bila je vrlo pogodna, a aktivnost i zainteresiranost učenika maksimalna. Za obradu sam planirala dva nastavna sata, i to na prvom satu govornu vježbu, a na drugom pismeni rad.

Cilj sata bio je: stimulirati učenike na spontanu upotrebu onoga što su do tada naučili kroz obradu lekcija iz knjige, kroz igre i pjesmice.

U prvoj fazi rada projicirala sam film bez ikakva komentara, kako bi učenici sami stvorili sadržaj. Dok su gledali film, poluglasno su međusobno komentirali situacije, a tu i tamo izgovorili bi kraće fraze na engleskom, potaknuti scenom koja je kod njih asocijala slične scene iz udžbenika. Naročito su svi oživjeli kad se pojavila scena na raskršću i na igralištu.

U drugoj fazi rada rekonstruiran je sadržaj filma, i to na hrvatskom jeziku. Dobiven je sadržaj s puno detalja, što znači da su učenici s interesom i potrebnom pažnjom pratili film.

U trećoj fazi rada ponovno smo gledali film i zaustavljali ga nakon nekoliko povezanih scena, kako bismo mogli razgovarati o onome što su vidjeli — ovaj put na engleskom. Pritom su uvedene nove fraze i poneka nova riječ. Sve nove riječi ispisane su na ploči, a zatim sam pomoću Wh- pitanja tražila od učenika da ih i govorno upotrijebe. Na takva pitanja dobivala sam raznolike odgovore. Budući da na tom stupnju učenja učenici znaju samo Present Continuous i Present Simple, pri postavljanju pitanja upotrebljavala sam samo ta dva glagolska vremena, koja su tako uvijek bavali.

Film je ozvučen opisom radnji koje likovi u njemu obavljaju i dijalozima što ih oni vode. U tom filmu mijenja se vrijeme na satu, pa je i svaka ta promjena registrirana.

Naravno, u toku rada javljale su se govorne greške, no sve su to kratkim objašnjenjem i sugestivno postavljenim pitanjima učenici sami ispravljali.

Kako sam s grupom naprednih učenika na satovima dodatne nastave obradila i neke lekcije iz udžbenika za IV razred (Stage A), oni su naučene strukture i fraze vrlo vješto uklapali u opise i dijaloge, osobito na kraju filma, gdje

su upotrijebili rečenice iz pjesmice »One, Two, Three, Four«, kao npr. Don't be late for school again.

U toku cijelog razgovora vodila sam ih i pomagala im pitanjima kad god je to bilo potrebno, da bismo dobili što više detalja o slijedu događaja.

Na idućem satu podijelila sam razred u 6 heterogenih grupa (razred ima 33 učenika). Odlični učenici bili su vođe grupa, oni su pisali tekst koji je u grupi zajednički sastavljen i ispravljali ostale članove grupe. Zadatak je bio da pismeno utvrde ono što je govorno obrađeno. Sve nove fraze i riječi na prethodnom su satu zapisali i govorno uvježbavali.

Prije samog pisanja učenici su ponovno gledali film, dio po dio pa tek onda pisali o njemu. Nastavljalo se s prikazivanjem filma tek kad su sve grupe bile za to spremne. U toku sata stalno sam kontrolirala rad, pomagala pitanjima i sugerirala eventualne izmjene.

Neke su grupe cijeli sadržaj dale više u obliku proznog sastava, druge su se više koristile dijalogom, no bilo je i radova u kojima su naracija i dijalog bili podjednako zastupljeni.

Kad su učenici završili rad, sve sam sastave pregledala i ispravila, a neke sam od njih izložila na zidnom panou u razredu.

Taj je oblik vizuelnog stimuliranja znatno motivirao učenike na aktivno sudjelovanje u radu, a nastavno sredstvo svestrano je iskorišteno i na jezičnom planu.

Ilijas Tanović

O JEDNOM OBLIKU DOMAĆIH ZADAĆA U NASTAVI STRANIH JEZIKA

Pred nastavnicima stranih jezika u našim školama stoje vrlo složeni zadaci. Treba u određenom opsegu ovladati vještinama razumijevanja, govora, čitanja i pisanja. U starijim razredima gimnazije predviđeno je i usvajanje znanja o ljepotama zemlje, o kulturi, običajima, društvenom uređenju i o drugim karakteristikama naroda čiji se jezik uči. Kada se ti zahtijevi promatraju u okviru predviđenog fonda časova, onda pitanje nastavnog rada dobija još veće značenje.

Postizanje rezultata u nastavi stranih jezika u mnogome zavisi od izbora oblika i metoda rada. Jedan od vrlo značajnih oblika rada s učenicima jest zadavanje i ispravljanje domaćih zadaća. Zadaće predstavljaju produžetak nastave u školi i time donekle ublažavaju nedostatke frontalnog rada. Kao veza između frontalnog i individualnog rada one su značajna komponenta u cjelokupnom nastavnom procesu. Savremena metodika nastave stranih jezika preporučuje zajedničke i pojedinačne domaće zadaće. Zajedničke su primjerene prosječnom znanju i sposobnostima određene grupe, tj. razreda, i obavezne su za sve učenike. Pojedinačne zadaće obično se daju slabijim i talentovanim uče-